

Steder, hvis det overhovedet er Tilfældet. Hvad Lærernes Uddannelse angaar, er det jo bestemt, i hvilke Fag de skal undervises paa Seminarierne, og det er ligeledes klart fastslaaet, hvilke Fag der skal læres paa Officersskolen, og hvad der kræves, for at Eleverne kan bestaa deres Eksamen. Dette er sikkert ogsaa Tilfældet paa mange andre Omraader, og derfor hævder jeg, at det bør være klart for dem, der søger Uddannelse til Styrmand, hvad det er, Samfundet kræver af dem.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) skulde forklare, hvorfor han hyl-der Statsskolen fremfor Privatskolen. Han sagde, at det var meget let forklarligt, og hans Forklaring gik da paa, at der er mere Disciplin i Statsskolen end i Privatskolen. Jeg er nær ved at sige, at en Gang imellem er der for megen Disciplin i Statsskolen, og jeg synes næsten at kunne erindre, at det ærede Medlem har gjort en personlig Erfaring i saa Henseende. Men jeg tror i øvrigt, at gennemgaaende hersker der lige saa god Disciplin i de private Skoler som i de offentlige. Det ærede Medlem siger, at de private Skoler er nødte til at tage Hensyn til, at de gerne vil bevare deres Elevantal. Ja, det er jo en Ulykke ved Statsskolen, at det er den saa revnende ligegyldigt, om den har faa eller mange Elever. Lærerne har deres faste Gage og Udsigt til Pension, og hvordan det gaar med Besøget, kan være dem fuldstændig ligegyldigt. Derimod er jeg glad ved, at de private Skoler tager Hensyn til, hvad de skylder Befolkningen, og ønsker at staa i saa godt et Forhold som muligt til den Befolkning, hvis Tjenere de skal være. Men der er nu forskellige Maader at hævde Disciplinen paa, og jeg tror, den hævdes nok saa godt i de private Skoler som i de offentlige, skønt der er selvfølgelig Forskel; ingen Regel uden Undtagelse. Naar det ærede Medlem fra Bornholm (Kofod) saa stærkt betoner, at Navigationslærerne er enige om at ønske Statsskole, og at de til Overflod har udtrykt dette i en Resolution, som de vedtog i Fjor, saa imponerer det mig ikke, thi Lærernes Forhold er selvfølgelig mere betryggede, naar Staten garanterer dem deres Lønninger, end naar deres økonomiske Stilling noget afhænger af, hvorledes de kan drive deres Skoler. Her skal vi ikke alene tage Hensyn til Lærerne ved Navigationsskolerne, og vi skal heller ikke alene se paa Redernes Interesser; men vi har her i Rigsdagen ogsaa at tage Hensyn og særligt Hensyn til Befolkningens Tarv,

til, hvad der, set fra Nationens Standpunkt, maa anses for at være den forstandigste og forsvarligste Ordning.

Den højtærede Minister sagde, at jeg har rejst et Spørgsmaal om, hvorvidt det almene Vel kræver at skride til denne Ordning, og derom kunde der disputeres. Det er ganske rigtigt; det kan der disputeres om. Men jeg har hævdet det Standpunkt, at det almene Vel kan kun kræve, at de Mænd, man betror Skib at føre og altsaa i mange Tilfælde betror Menneskeliv, skal have en saadan Udvikling, at man med Tryghed kan gaa om Bord i det Skib, hvor de fører Kommandoen. Det kræver det almene Vel, og Kravet bliver opfyldt gennem den Fagundervisning, der hidtil har været foreskrevet paa Navigationsskolerne. Her gaar man imidlertid videre: man tilstræber noget andet og mere, idet man vil hæve det Dannelsesniveau, hvorpaa Sømandsstanden staar, og her har man da Ret til at disputere om, hvor vidt man bør gaa. Jeg mener, at Lovforslaget gaar meget for vidt, og derfor har jeg tilladt mig for mit Vedkommende at udtale mine Betæneligheder derved. Den ærede Minister bestrider ikke min Opfattelse, at Folkeskolen nu bedre end før kan give den opvoksende Ungdom et almindennende Grundlag; jeg mener, man bør være glad for, at det er saaledes, og man behøver derfor ikke af det nævnte Hensyn at foreskrive yderligere Undervisningsfag ved Uddannelsen af Styrmand og Skibsførere.

Den højtærede Minister mener, at jeg ikke rigtig har forstaaet Holberg. Det gør mig ondt. Holberg er en god Ven af mig, og jeg har ofte glædet mig ved at stifte Bekendtskab med hans Ytringer. Jeg har aldrig været i Tvivl om, at Holberg ogsaa ønskede, man skulde forstaa Søkortet, men det, Holberg har villet sige os, er, at det praktiske Liv er det vigtigste, den praktiske Kundskab kommer det hovedsagelig an paa og ikke de mange Teorier. I vore Dage sætter man imidlertid Teorierne over Praksis i alt for høj Grad og tænker som saa: Blot man fylder Hovedet med Teorier og forskellige Kundskaber, saa kommer det praktiske af sig selv. Vi ser jo for vore Øjne næsten hver Dag, hvor upraktiske mange af de Mennesker er, som bliver sat til Embedsmænd i de forskellige Stillinger. Vi ser, hvor upraktisk en Herredsfoged kan tage paa Forholdene, naar han ikke i sine yngre Dage har gaaet i Skole paa et Herredskontor. Jeg kunde nævne mange Eksempler paa, hvorledes